

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quomodo Constantius Imperator à recta fide abductus fuerit. Cap. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

THEODORITI HISTOR.

gestas, qui sempiternæ memoriæ commendetur, haberet in animo, episcopum illum ad propriam sedem locumq; vestræ cum primis sanctimonix gratia restituere, & morte, vt fors humana fert, antè occupatus occumberet, quàm id, quod erat sibi in optatis, explere posset, consentaneum certe existimaui, vt ipse institutum tam pij Imperatoris mihi exequendum susciperem. Quanta autem obseruantia & honore hominem complexus fuerim, ab eo ipso, simul atque in vestrum conspectum venerit, facile intelligetis. Nec mirum sanè, me istud humanitatis officium erga illum declarasse, nam tum quædam vestri desiderii, quasi effigies, tum grauis hominis persona ante oculos mentis obuersata, animû meum ad hoc ipsum commouit, vehementerq; cohortata est. Deus vos, fratres mei charissimi, sua prouidentia diu seruet incolumes. Cum istis Constantini literis sanctus Athanasius redit Alexandriam. Quem omnes tum ciues, tum rustici, tum nobiles, tum plebei, cupidè libenterque excipiunt, exceptis solum Arianis, quibus eius reditus molestiæ & angori fuit. Quapropter Eusebius, Theognis, & quotquot eorum factioni adhærebant, suas machinas ad Athanasium oppugnandum de integro admouere, & calumnias in aures Constantii Imperatoris, qui filius Constantini minor natus fuit, contra eum callide infundere cœperunt. Sed qua ratione hoc factum sit, & quemadmodum iste Imperator à vera doctrinæ apostolicæ regula deflexerit, deinceps commemorabo.

*Quomodo Constantius Imperator à recta fide abdu-
ctus fuerit. CAP. III.*

Constantiæ Licinij coniugi, & forori Constantini, magna intercessit familiaritas cum presbytero quodam Ariana labe infecto: qui tamen erroris morbum, quo laborabat, non palam ostendit, tamen assiduè, dum cum illa sermonem conferebat, dixit Arium falso accusatum esse. Huic Constantiæ frater eius Constantinus Imperator multo omnium illustrissimus, post mortem Licinij, viri sui impij, omni cura ac studio prospexit, eamque ex viduitate nihil incommodi capere passus est. Quinetiam cum mortem iam esset obitura, ei præsto fuit, neque vllum officij genus, quod

quod ad eam curandam spectabat, prætermisit. Quo quidem tempore illa presbyterum illum accersi iubet, Imperatoremque supplex orat, ut ei providere velit. Quod Constantinus & tum se facturum pollicitus est, & postea promissum re ipsa præstitit: quippe concessit presbytero, ut eius consuetudine atque adeo ope pro arbitrato suo vteretur. At presbyter, licet in maximo honore apud Imperatorem esset, tamen cum videret imperatoris animum de religionis doctrina confirmatum, suæ prauitatis morbum nequam ei aperire ausus est. Sed postquam Constantinus ad regnū immortale migrarat, & regnū imperiumque hoc caducum filiis testamento distribuerat, cum nemo illorum ei morienti adesset, isti soli presbytero testamentum concedidit, iussitque ut illud Constantio traderetur. Nam verisimile erat hunc, quoniam propius aberat Nicomedia, citius quam reliquos duos eò peruenturum. Hac de causa igitur presbyter & notus Constantio (dedit namque ei testamentum, sicut Constantinus imperauerat) & per familiaris factus est: iussusque, ut crebro ipsum adiret. Qui ubi inconstantem Constantij mentem, eamque non aliter atque arundinem à contrarij ventis huc illucque agitaram facile flecti vidit, confidenti animo bellum contra doctrinam euangelicam ciere cœpit. Atque tempestatem, qua ecclesiæ iactabantur, simulatè lamētatus, illius authores esse dixit eos, qui vocem *ὁμοῦσρον*, id est consubstantiale, minimè in scripturis repertam doctrinæ fidei adiecissent: hancque rem vnam tum inter sacerdotes, tum inter laicos non parū discordiæ profeminasse. Deinde Athanasium & eius doctrinæ fautores insimulare, parareque contra eos insidias aggreditur. Hoc adiutore vsi Eusebius, Theognis, & Theodorus Perinthius (erat quidem Theodorus vir doctrina præter cæteros exquisita, scripsitque commentarios in sacra euangelia: vulgò Heracleotes nominatur) frequenter admodum, quoniam habitabant in proximo, in imperatoris venere conspectū, reditumque; Athanasij ab exilio multorum malorum causam extitisse dixerunt: & nō AEgyptū solum, verum etiam Palæstinam, Phœniciam, & alias finitimas gentes turbulentis illorum fluctibus grauiter agitare.